

Lagrådsremiss

Ändringar i lagen om hamnskydd

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 27 februari 2025

Ebba Busch

Gunilla Svedberg
(Landsbygds- och infrastrukturdepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

I lagrådsremissen lämnas förslag till ändringar i lagen (2006:1209) om hamnskydd. Ändringarna innebär förtydliganden när det gäller lagens tillämpningsområde och att hamnens gränser i skyddshänseende ska fastställas i hamnskyddsutredningen.

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2025.

Innehållsförteckning

1	Beslut	3
2	Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd	4
3	Ärendet och dess beredning	5
4	Bakgrund.....	5
4.1	Motiverat yttrande om bristande tillämpning av EU-rättsliga bestämmelser	5
4.2	Hamnskydd och sjöfartsskydd.....	5
4.3	Hamnskyddsdirektivets tillämpningsområde	6
5	Lagen om hamnskydd förtydligas	7
6	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser.....	8
7	Konsekvenser.....	8
8	Författningskommentar	9
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd	11
Bilaga 2	Sammanfattning av promemorian Ändringar i lagen om hamnskydd	23
Bilaga 3	Promemorians lagförslag.....	24
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	25

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § och 3 kap. 2 § lagen (2006:1209) om hamnskydd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller alla hamnar i Sverige där det finns minst en sådan hamnanläggning som omfattas av artikel 3.1–3.3 i förordning (EG) nr 725/2004. *Med avseende på en sådan hamnanläggning skall dock bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas i stället för denna lag.*

Lagen *skall* inte tillämpas på militära anläggningar i en hamn.

Denna lag gäller alla hamnar i Sverige där det finns minst en sådan hamnanläggning som omfattas av artikel 3.1–3.3 i förordning (EG) nr 725/2004. *Om en hamnskyddsutredning enligt denna lag visar att en sådan hamnanläggning i praktiken omfattar hela hamnen ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas på den hamnen framför bestämmelserna i denna lag.*

Lagen *ska* inte tillämpas på militära anläggningar i en hamn.

3 kap.

2 §

En hamninnehavare, *inom vars område* det finns minst en hamnanläggning *enligt* förordning (EG) nr 725/2004, *skall* göra en hamnskyddsutredning.

En hamninnehavare *ska* göra en hamnskyddsutredning, *om det inom hamnområdet* finns minst en hamnanläggning *som omfattas av* förordning (EG) nr 725/2004. *I hamnskyddsutredningen ska hamnens gränser i skyddshänseende fastställas.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2025.

3 Ärendet och dess beredning

Inom Landsbygds- och infrastrukturdepartementet har en promemoria utarbetats med anledning av ett överträdelseärende som Europeiska kommissionen inlett mot Sverige avseende bland annat genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd (LI2023/01798 och SB2024/00416). Promemorian innehåller förslag till ändringar i lagen (2006:1209) om hamnskydd som delvis hanterar kommissionens påpekanden.

Direktivet finns i *bilaga 1*. En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2* och promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissyttrandena finns tillgängliga i Landsbygds- och infrastrukturdepartementet (LI2024/02270).

I denna lagrådsremiss behandlas promemorians förslag.

4 Bakgrund

4.1 Motiverat yttrande om bristande tillämpning av EU-rättsliga bestämmelser

Europeiska kommissionen har i ett motiverat yttrande daterat den 24 april 2024 följt upp en tidigare formell underrättelse och sammanfattningsvis gjort gällande att Sverige inte uppnått huvudsyftet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG av den 26 oktober 2005 om ökat hamnskydd, C(2023)475 final, ärendenr INFR(2022)2206.

Regeringen lämnade i propositionen Ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd (prop. 2023/24:17) förslag på en ändring i lagen med anledning av ett av kommissionens påpekanden i den formella underrättelsen. Lagändringen trädde i kraft den 25 december 2023.

I det motiverade yttrandet har kommissionen bland annat anfört att Sverige inte uppfyllt sin skyldighet enligt artikel 2.4 i direktivet. Regeringen har i sitt svar bemött kommissionens påpekande på denna punkt. Denna lagrådsremiss innehåller förslag till lagändringar för att Sverige ska uppfylla sin skyldighet.

4.2 Hamnskydd och sjöfartsskydd

Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/65/EG om ökat hamnskydd, härafter kallat hamnskyddsdirektivet, genomförs med lagen (2006:1209) om hamnskydd, förordningen (2006:1213) om hamnskydd och Transportstyrelsens föreskrifter (TSFS 2022:21) om hamnskydd. Bestämmelserna om hamnskydd syftar till att skydda hamnarna mot hot om säkerhetstillbud. För varje hamn ska det fastställas vilka gränser hamnskyddsdirektivet ska vara tillämpligt inom. Med hamnskydd avses åtgärder som

ska vidtas i hamnar i syfte att skydda människor, infrastruktur och utrustning i hamnarna mot allvarliga olagliga handlingar (1 kap. 1 § lagen om hamnskydd). Människor som arbetar i eller passerar genom hamnar samt infrastruktur och utrustning behöver skyddas från angrepp utifrån. Det kan handla om att i en så kallad hamnskyddsutredning identifiera känslig verksamhet och svaga punkter i infrastruktur och förfaranden, att identifiera vilken personal som ska genomgå bakgrundskontroller och säkerhetsprövning och att fastställa risken för att ett säkerhetstillbud får följd effekter. Därefter ska fastställas bland annat vilka förfaranden som ska tillämpas, vilka åtgärder som ska vidtas och vilka insatser som krävs vid olika scenarier. De olika komponenter som omfattas framgår av bilaga 1 och 2 till Transportstyrelsens föreskrifter om hamnskydd.

Hamnskyddsdirektivet tillkom som ett andra steg efter regelverket om sjöfartsskydd. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 725/2004 av den 31 mars 2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar harmoniserades och införlivades i gemenskapsrätten de bestämmelser som på internationell nivå hade utarbetats inom den internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Sjöfartsskyddet tar sikte på, förutom fartyget, det mer landnära område där samverkan mellan fartyg och hamn äger rum, dvs. det mer avgränsade område där gods och passagerare befinner sig före och efter ombordgåendet eller lastningen och lossningen. Sjöfartsskyddet och hamnskyddet kompletteras därigenom varandra och skapar ett sammanhängande skydd som sträcker sig från fartygen via hamnanläggningen till det landbaserade hamnområdet. EU-förordningen om sjöfartsskydd kompletteras på nationell nivå med lagen (2004:487) om sjöfartsskydd, förordningen (2004:283) om sjöfartsskydd och Sjöfartsverkets föreskrifter (SJÖFS 2004:13) om sjöfartsskydd.

Utformningen av de båda skydden är likartade. Först ska risker och hot identifieras och därefter ska planering ske och åtgärder vidtas för att förhindra att säkerheten äventyras. Medlemsstaterna ansvarar bland annat för att utöva tillsyn över att bestämmelserna följs liksom att, i olika omfattning, godkänna olika förfaranden som exempelvis en hamnskyddsutredning.

4.3 Hamnskyddsdirektivets tillämpningsområde

I artikel 2.2 i hamnskyddsdirektivet anges följande: De åtgärder som fastställs i detta direktiv ska tillämpas på alla hamnar i en medlemsstat där det finns en eller flera av de hamnanläggningar som omfattas av en godkänd skyddsplan för hamnanläggningar i enlighet med förordning (EG) nr 725/2004. Direktivet ska inte tillämpas på militära anläggningar i hamnar. I artikel 2.3 föreskrivs att medlemsstaterna för varje hamn ska fastställa de gränser som direktivet ska vara tillämpligt inom, med vederbörlig hänsyn tagen till hamnskyddsutredningens resultat. Och i artikel 2.4 anges att om en medlemsstat har fastställt gränserna för en hamnanläggning i den betydelse som avses i förordning (EG) nr 725/2004 på ett sådant sätt att den i praktiken omfattar en hamn, ska de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 ha företräde framför bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 2.4 genomförs med 1 kap. 2 § första stycket lagen om hamnskydd där följande föreskrivs. Denna lag gäller alla hamnar i Sverige där det finns minst en sådan hamnanläggning som omfattas av artikel 3.1–3.3 i förordning (EG) nr 725/2004. Med avseende på en sådan hamnanläggning skall dock bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas i stället för denna lag.

5 Lagen om hamnskydd förtydligas

Regeringens förslag: När en hamnskyddsutredning visar att en hamnanläggning i praktiken omfattar hela hamnen ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas på hamnen framför bestämmelserna i lagen om hamnskydd. Hamnens gränser i skyddshänseende ska fastställas i hamnskyddsutredningen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Transportstyrelsen* tillstyrker förslagen men anför också att åtminstone en av de berörda paragraferna sannolikt kommer att bli föremål för ytterligare förslag till ändringar genom det pågående regeringssuppdrag som myndigheten utför. Övriga remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget.

Skälen för regeringens förslag: I det motiverade yttrandet anger Europeiska kommissionen bland annat att Sverige inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 2.4 i hamnskyddsdirektivet.

Efter den formella underrättelse som föregick det motiverade yttrandet lämnade regeringen förslag om att i lagen (2006:1209) om hamnskydd ta bort ett bemyndigande till regeringen eller den myndigheten som regeringen bestämmer att få meddela föreskrifter om så kallade begränsade hamnskyddsutredningar, se propositionen Ändrade regler om direkttilldelning av avtal om kollektivtrafik på järnväg (prop. 2023/24:17). I propositionen angavs också att Transportstyrelsens föreskrifter redan hade ändrats på denna punkt och att bemyndigandet således inte längre utnyttjades. Lagändringen som bemyndigandet togs bort genom, trädde i kraft den 25 december 2023.

Den nu aktuella bestämmelsen i 1 kap. 2 § lagen om hamnskydd är avsedd att genomföra artikel 2.4 i hamnskyddsdirektivet. Enligt bestämmelsen i lagen ska regelverken om sjöfartsskydd tillämpas i stället för lagen om hamnskydd med avseende på en sådan hamnanläggning som omfattas av EU-förordningen om sjöfartsskydd. I förarbetena anges att för hamnar som i praktiken utgörs av en enda hamnanläggning innebär tillämpningsområdet att endast reglerna om sjöfartsskydd normalt kommer att tillämpas. Det anges också att om hamnområdet är större än hamnanläggningen ska hamnskyddsreglerna tillämpas i det område som ligger utanför hamnanläggningen, se propositionen Hamnskydd (prop. 2005/06:212 s. 22).

Emellertid ska det alltid göras en hamnskyddsutredning enligt artikel 6.1 i direktivet. Utredningen ska omfatta de omständigheter som anges i bilaga

1 till hamnskyddsdirektivet, bland annat fastställande av hamngränserna. Artikel 1 är genomförd i 3 kap. 2 § lagen om hamnskydd. Det är alltså i hamnskyddsutredningen som hamnens gränser fastställs, det vill säga gränser inom vilka hamnskyddsdirektivet ska vara tillämpligt eller, med andra ord, hamnens gränser i skyddshänseende. Först när det fastställs i hamnskyddsutredningen att hamnanläggningens gränser i praktiken omfattar hela hamnen i skyddshänseende ska relevanta bestämmelser i regelverken om sjöfartsskydd tillämpas framför bestämmelserna om hamnskydd på den hamnen. En hamnskyddsutredning ska således alltid göras. Det finns därför skäl att förtydliga bestämmelsen i 1 kap. 2 § lagen om hamnskydd. *Transportstyrelsen* anför i sitt remissvar att ytterligare förslag till ändringar kan aktualiseras i ett senare ärende. Regeringen delar myndighetens uppfattning om ett sådant behov och avser att återkomma i frågan. När det gäller Transportstyrelsens föreskrifter (TSFS 2022:21) om hamnskydd är dessa redan utformade så att det framgår att det alltid ska göras en hamnskyddsutredning.

Som en följd av ändringen i 1 kap. 2 § lagen om hamnskydd bör även 3 kap. 2 § lagen om hamnskydd förtydligas så att det framgår att i hamnskyddsutredningen ska ingå en fastställelse av hamnens gränser i skyddshänseende.

6 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den 1 juli 2025.

Regeringens bedömning: Det behövs inte några övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslaget eller bedömningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Det är angeläget att de föreslagna förtydligandena kan träda i kraft så snart som möjligt. Den 1 juli 2025 bedöms vara en rimlig tidpunkt. Några övergångsbestämmelser behövs inte.

7 Konsekvenser

Syftet med förslaget till lagändringar är att säkerställa att svensk rätt är utformad i enlighet med EU-rätten. De bestämmelser som hittills ansetts genomföra hamnskyddsdirektivet på ett korrekt sätt i lagen om hamnskydd har befunnits vara otydliga och därför bör ändras. Den direkta konsekvensen av förslaget blir således att svensk rätt bättre överensstämmer med hamnskyddsdirektivet. De praktiska konsekvenserna av de föreslagna lagändringarna är däremot troligen mindre eftersom det redan

framgår av Transportstyrelsens föreskrifter om hamnskydd att en hamnskyddsutredning alltid ska göras. Förslagen bedöms därför inte medföra något nämnvärt merarbete för hamninnehavarna.

Det är också värt att erinra om att de föreslagna lagändringarna sannolikt endast är ett första steg i ett lagstiftningsarbete som kommer att fortsätta. Regeringen beslutade i juni 2024 att ge Transportstyrelsen i uppdrag att i samverkan med ett antal andra berörda myndigheter genomföra en analys av hamnskyddsdirektivets bestämmelser om hamnskyddsgränser och hamnskyddsmyndighet, (LI2024/01378). Uppdraget ska redovisas senast den 31 mars 2025. Vid tiden för denna lagrådsremiss är det således inte känt vilka slutsatser myndigheterna kommer att dra eller vilka ytterligare lagändringar de kan komma att leda till. Förslagen i denna lagrådsremiss är emellertid nödvändiga justeringar inför det fortsatta hamnskyddsarbetet.

8 Författningskommentar

Förslaget till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag gäller alla hamnar i Sverige där det finns minst en sådan hamnanläggning som omfattas av artikel 3.1–3.3 i förordning (EG) nr 725/2004. *Om en hamnskyddsutredning enligt denna lag visar att en sådan hamnanläggning i praktiken omfattar hela hamnen ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas på den hamnen framför bestämmelserna i denna lag.*

Lagen ska inte tillämpas på militära anläggningar i en hamn.

I paragrafen anges lagens tillämpningsområde. Genom paragrafen genomförs artikel 2.2 och 2.4 i hamnskyddsdirektivet.

I första stycket ändras den andra meningen i förtydligande syfte. Genom ändringen anges att om en hamnskyddsutredning enligt denna lag visar att en sådan hamnanläggning i praktiken omfattar hela hamnen ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas på den hamnen framför bestämmelserna i denna lag. Meningen ska läsas mot bakgrund av den första meningen där det anges att denna lag gäller alla hamnar i Sverige där det finns minst en sådan hamnanläggning som omfattas av artikel 3.1–3.3 i den nämnda EU-förordningen. Ändringen innebär att det är först när det i en hamnskyddsutredning fastställts att hamnens gränser inte omfattar ett större område än den hamnanläggning som finns där, som sjöfartsskyddsreglerna ska tillämpas på hamnen framför hamnskyddsreglerna.

Skillnaden mot nuvarande lydelse är att hamnens gränser först måste ha fastställts vilket sker i en hamnskyddsutredning enligt bestämmelserna om hamnskydd. Den föreslagna meningens lydelse överensstämmer mer bokstavligen med artikel 2.4 i hamnskyddsdirektivet.

Fastställelse av gränserna avser det område inom vilket hamnskyddsdirektivet ska vara tillämpligt. Det är alltså gränser i skyddshänseende som avses. Detta kommer till uttryck i den föreslagna ändringen i 3 kap. 2 § lagen om hamnskydd.

I *andra stycket* görs endast en språklig ändring.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

3 kap. Skyddskrav för hamnar

Hamnskyddsutredning och hamnskyddsplan

2 § En hamninnehavare *ska göra en hamnskyddsutredning om det inom hamnområdet finns minst en hamnanläggning som omfattas av förordning (EG) nr 725/2004. I hamnskyddsutredningen ska hamnens gränser i skyddshänseende fastställas.*

I paragrafen anges när och av vem en hamnskyddsutredning ska göras. Genom ett tillägg i paragrafen genomförs artikel 2.3 i hamnskyddsdirektivet.

Första meningen ändras endast språkligt. I en ny andra mening specificeras att hamnens gränser i skyddshänseende ska fastställas i hamnskyddsutredningen. Med uttrycket ”gränser i skyddshänseende” avses de gränser inom vilka hamnskyddsdirektivet ska vara tillämpligt, jfr författningskommentaren till 1 kap. 2 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2005/65/EG

av den 26 oktober 2005

om ökat hamnskydd

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 80.2,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala
kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Säkerhetstillbud till följd av terrorism hör till de allvarligaste hoten mot de ideal i fråga om demokrati, frihet och fred som utgör själva grunden för Europeiska unionen.
- (2) Människor, infrastruktur och utrustning i hamnar bör skyddas mot säkerhetstillbud och de förödande effekter sådana kan få. Ett sådant skydd gagnar både dem som använder transportererna och ekonomin och samhället som helhet.
- (3) Den 31 mars 2004 antog Europaparlamentet och Europeiska unionens råd förordning (EG) nr 725/2004 om förbättrat sjöfartsskydd på fartyg och i hamnanläggningar ⁽⁴⁾. Åtgärderna för ökat sjöfartsskydd enligt den förordningen är bara ett led i de åtgärder som krävs för att man skall uppnå tillräckligt hög skyddsnivå i hela transportkedjan med koppling till sjöfarten. Den förordningens räckvidd är begränsad till skyddsåtgärder ombord på fartyg och till samverkan mellan fartyg och hamn.

(4) För säkerställande av bästa möjliga skydd för sjöfarts- och hamnverksamhet bör det införas hamnskyddsåtgärder som omfattar varje hamn inom de gränser som den berörda medlemsstaten har fastställt så att de skyddsåtgärder som vidtagits med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004 förbättras genom ökat skydd i områden med hamnverksamhet. Åtgärderna bör gälla alla hamnar med en eller flera av de hamnanläggningar som omfattas av förordning (EG) nr 725/2004.

(5) Skydds målet i detta direktiv bör kunna uppnås genom att lämpliga åtgärder antas utan att det påverkar medlemsstaternas bestämmelser inom området nationell säkerhet och de åtgärder som kan vidtas enligt avdelning VI i fördraget om Europeiska unionen.

(6) Medlemsstaterna bör ta ingående skyddsutredningar till hjälp när de fastställer de exakta gränserna för det skyddsvärda hamnområdet och fattar beslut om vilka åtgärder som krävs för att säkerställa tillräckligt hamnskydd. Beroende på gällande skyddsnivå och skillnaderna mellan olika hamnområdens riskprofiler bör olika åtgärder vidtas.

(7) Medlemsstaterna bör godkänna sådana hamnskyddsplaner som omsätter hamnskyddsutredningens resultat i praktiken. För att skyddsåtgärderna verkligen skall fungera krävs det dessutom regelbundna övningar och en tydlig uppgiftsdelning mellan de berörda parterna. En hamnskyddsplan som innehåller bestämmelser om uppgiftsdelning och övningar anses avsevärt öka effektiviteten av både förebyggande och korrigerande hamnskyddsåtgärder.

(8) Ro-ro-fartyg är särskilt sårbara för säkerhetstillbud, i synnerhet om fartygen medför både passagerare och gods. Lämpliga åtgärder grundade på riskanalyser bör vidtas för att säkerställa att bil- och godsfordon som transporteras på ett ro-ro-fartyg på nationella och internationella rutten inte utgör någon risk för fartyg, passagerare, fartygsbesättning eller gods. Åtgärderna bör genomföras på ett sådant sätt att verksamhetsflödet hämmas i så liten omfattning som möjligt.

⁽¹⁾ EUT C 120, 20.5.2005, s. 28.

⁽²⁾ EUT C 43, 18.2.2005, s. 26.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 maj 2005 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 6 oktober 2005.

⁽⁴⁾ EUT L 129, 29.4.2004, s. 6.

- (9) Medlemsstaterna bör kunna inrätta hamnskyddscommitteer som har till uppgift att komma med praktiska råd i de hamnar som omfattas av detta direktiv.
- (10) Medlemsstaterna bör se till att alla berörda parter är helt införstådda med ansvarsfördelningen i fråga om hamnskyddet. Medlemsstaterna bör övervaka skyddsbestämmelsernas efterlevnad, inrätta en myndighet med tydligt ansvar för landets samtliga hamnar, ansvara för godkännandet av alla skyddsutredningar och skyddsplaner för sina hamnar, fastställa och meddela skyddsnivåer på lämpligt sätt samt se till att åtgärderna meddelas, genomförs och samordnas väl.
- (11) Medlemsstaterna bör godkänna utredningar och planer och övervaka genomförandet i sina hamnar. För att minimera störningarna av hamnverksamheten och den administrativa bördan för övervakningsorganen, bör kommissionens övervakning av genomförandet av detta direktiv göras samtidigt som de inspektioner som föreskrivs i artikel 9.4 i förordning (EG) nr 725/2004.
- (12) Medlemsstaterna bör se till att en sambandspunkt för hamnskydd sköter förbindelserna mellan kommissionen och medlemsstaterna. De bör informera kommissionen om vilka hamnar som omfattas av detta direktiv på grundval av de skyddsutredningar som gjorts.
- (13) Ett effektivt och enhetligt genomförande av åtgärderna inom ramen för en denna skyddspolitik väcker viktiga frågor om finansieringsaspekten. Finansieringen av extra skyddsåtgärder bör inte leda till att konkurrensen snedvrids. Senast den 30 juni 2006 bör kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram resultaten av en undersökning om kostnaderna för de åtgärder som vidtas enligt detta direktiv, och särskilt behandla frågan om hur kostnaderna fördelas mellan de offentliga myndigheterna, hamnmyndigheterna och operatörerna.
- (14) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns framför allt i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (15) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽¹⁾.
- (16) Det bör fastställas ett förfarande för anpassning av detta direktiv med hänsyn till den utveckling som

internationella instrument genomgår och, mot bakgrund av gjorda erfarenheter, för anpassning och komplettering av de enskilda bestämmelserna i bilagorna till detta direktiv, utan att direktivets räckvidd utvidgas.

- (17) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen väl avvägt införande av lämpliga åtgärder på det sjöfarts- och hamnpolitiska området, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av detta direktivs europeiska dimension, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (18) Eftersom detta direktiv gäller kusthamnar bör de skyldigheter som anges i direktivet ej vara tillämpliga för Luxemburg, Slovakien, Tjeckien, Ungern och Österrike.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Huvudsyftet med detta direktiv är att införa gemenskapsåtgärder för att förbättra hamnskyddet inför hot om säkerhetstillbud.

Detta direktiv skall även säkerställa att sådana skyddsåtgärder som vidtas med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004 drar fördel av ett ökat skydd i hamnar.

2. Åtgärderna enligt punkt 1 skall bestå av följande:

- Gemensamma grundregler för hamnskyddsåtgärder.
- En mekanism för genomförande av dessa regler.
- Lämpliga mekanismer för övervakning av att reglerna följs.

Artikel 2

Räckvidd

1. Detta direktiv fastställer skyddsåtgärder som skall beaktas i hamnar. Medlemsstaterna får tillämpa detta direktiv på områden som har anknytning till hamnarna.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. De åtgärder som fastställs i detta direktiv skall tillämpas på alla hamnar i en medlemsstat där det finns en eller flera av de hamnanläggningar som omfattas av en godkänd skyddsplan för hamnanläggningar i enlighet med förordning (EG) nr 725/2004. Detta direktiv skall inte tillämpas på militära anläggningar i hamnar.

3. Medlemsstaterna skall för varje hamn fastställa de gränser inom vilka detta direktiv skall vara tillämpligt, med vederbörlig hänsyn tagen till hamnskyddsutredningens resultat.

4. Om en medlemsstat har fastställt gränserna för en hamnanläggning i den betydelse som avses i förordning (EG) nr 725/2004 på ett sådant sätt att den i praktiken omfattar en hamn, skall de relevanta bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 ha företräde framför bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

- 1) *hamn*: ett specificerat land- och vattenområde, med gränser som fastställts av den medlemsstat i vilken hamnen befinner sig, vilket består av sådana anläggningar och sådan utrustning som underlättar kommersiella sjöfartstransporter.
- 2) *samverkan mellan fartyg och hamn*: det samspel som sker när ett fartyg direkt och omedelbart berörs av åtgärder som innebär förflyttning av personer eller gods eller tillhandahållande av hamntjänster till eller från fartyget.
- 3) *hamnanläggning*: en plats där samverkan mellan fartyg och hamn äger rum. Detta inkluderar, i tillämpliga fall, områden såsom ankarplatser, väntekajer och insegling från sjösidan.
- 4) *sambandspunkt för hamnskydd*: det organ som utsetts av varje medlemsstat och som skall utgöra en kontaktpunkt för kommissionen och andra medlemsstater och underlätta, följa upp och informera om genomförandet av de hamnskyddsåtgärder som anges i detta direktiv.
- 5) *hamnskyddsmyndighet*: myndighet med ansvar för skyddsfrågor i en viss hamn.

Artikel 4

Samordning med åtgärder enligt förordning (EG) nr 725/2004

Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsåtgärderna enligt detta direktiv noga samordnas med de åtgärder som vidtas med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004.

Artikel 5

Hamnskyddsmyndighet

1. Medlemsstaterna skall för varje hamn som omfattas av detta direktiv utse en hamnskyddsmyndighet. En hamnskyddsmyndighet får utses för flera hamnar.

2. Hamnskyddsmyndigheten skall ansvara för upprättande och genomförande av hamnskyddsplaner som grundar sig på resultatet av hamnskyddsutredningar.

3. Medlemsstaterna får som hamnskyddsmyndighet utse en behörig sjöfartsskyddsmyndighet enligt förordning (EG) nr 725/2004.

Artikel 6

Hamnskyddsutredning

1. Medlemsstaterna skall se till att det för de hamnar som omfattas av detta direktiv görs hamnskyddsutredningar. I samband med utredningarna skall vederbörlig hänsyn tas till de olika hamndelarnas särart och, i de fall där berörda myndigheter i medlemsstaten anser det tillämpligt, även till närliggande områden, om dessa påverkar säkerheten i hamnen, samt till de utredningar för det berörda områdets hamnanläggningar som har gjorts med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004.

2. Varje hamnskyddsutredning skall genomföras med beaktande av de specifika kraven i bilaga I som ett minimum.

3. Hamnskyddsutredningarna kan göras av en erkänd skyddsorganisation som avses i artikel 11.

4. Hamnskyddsutredningarna skall godkännas av den berörda medlemsstaten.

Artikel 7

Hamnskyddsplan

1. Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsplaner utarbetas, upprätthålls och uppdateras mot bakgrund av resultatet av hamnskyddsutredningarna. I planerna skall dels vederbörlig hänsyn tas till de olika hamndelarnas särart, dels de skyddsplaner integreras som har tagits fram för det berörda områdets hamnanläggningar med tillämpning av förordning (EG) nr 725/2004.

2. För var och en av de skyddsnivåer som avses i artikel 8 skall det i hamnskyddsplanerna fastställas

- a) vilka förfaranden som skall tillämpas,
- b) vilka åtgärder som skall vidtas,
- c) vilka insatser som krävs.

3. Varje hamnskyddsplan skall utarbetas med beaktande av de specifika kraven i bilaga II som ett minimum. Hamnskyddsplanen skall vid behov särskilt innehålla skyddsåtgärder som skall tillämpas på passagerare och fordon innan de embarkerar havsgående fartyg som medför passagerare och fordon. När det gäller internationella sjötransporttjänster skall de berörda medlemsstaterna delta i utredningen av skyddet i hamnen.

4. Hamnskyddsplanerna får utarbetas av en erkänd skyddsorganisation som avses i artikel 11.

5. Hamnskyddsplanerna skall godkännas av den berörda medlemsstaten innan de genomförs.

6. Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsplanernas genomförande övervakas. Övervakningen skall samordnas med annan kontrollverksamhet i hamnen.

7. Medlemsstaterna skall sörja för lämpliga övningar med hänsyn till de grundläggande kraven på skyddsutbildningsövningar i bilaga III.

Artikel 8

Skyddsnivåer

1. Medlemsstaterna skall införa ett system med skyddsnivåer för hamnar eller delar av hamnar.

2. Det skall finnas tre skyddsnivåer enligt definitionen i förordning (EG) nr 725/2004:

- Skyddsnivå 1: den nivå på vilken de minst omfattande skyddsåtgärderna alltid skall upprätthållas.
- Skyddsnivå 2: den nivå på vilken tillämpliga ytterligare skyddsåtgärder skall upprätthållas under en viss tidsperiod på grund av en förhöjd risk för säkerhetstillbud.
- Skyddsnivå 3: den nivå på vilken ytterligare specifika skyddsåtgärder skall upprätthållas under en begränsad tidsperiod i samband med att säkerhetstillbud kan förväntas eller är överhängande, även om det kanske inte är möjligt att identifiera något specifikt mål.

3. Medlemsstaterna skall bestämma vilken skyddsnivå som skall gälla för varje hamn eller del av hamn. En medlemsstat får på varje skyddsnivå fastställa att olika skyddsåtgärder skall vidtas i olika delar av hamnen beroende på hamnskyddsutredningens resultat.

4. Medlemsstaterna skall för varje hamn eller del av hamn meddela gällande skyddsnivå och eventuella ändringar av denna till lämplig person eller lämpliga personer.

Artikel 9

Hamnskyddschef

1. En hamnskyddschef skall godkännas av den berörda medlemsstaten för varje hamn. Varje hamn skall om möjligt ha en egen hamnskyddschef, men får, om det är lämpligt, dela skyddschef med andra hamnar.

2. Hamnskyddscheferna skall fungera som kontaktpunkter i hamnskyddsfrågor.

3. Om hamnskyddschefen inte är samma person som hamnanläggningens/hamnanläggningarnas skyddschefer enligt förordning (EG) nr 725/2004, skall ett nära samarbete mellan dem säkerställas.

Artikel 10

Översyn

1. Medlemsstaterna skall se till att hamnskyddsutredningarna och hamnskyddsplanerna ses över vid behov. Översynen skall göras åtminstone en gång vart femte år.

2. Översynsförfarandet skall omfatta artikel 6 eller artikel 7, beroende på omständigheterna.

Artikel 15

Kommittéförfarande

Artikel 11

Erkänd skyddsorganisation

Medlemsstaterna får utse erkända skyddsorganisationer inom ramen för detta direktiv. Erkända skyddsorganisationer skall uppfylla villkoren i bilaga IV.

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt förordning (EG) nr 725/2004.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 12

Sambandspunkt för hamnskydd

Medlemsstaterna skall utse en sambandspunkt för hamnskydd. Medlemsstaterna får utse den sambandspunkt för sjöfartsskydd som har utsetts enligt förordning (EG) nr 725/2004. Sambandspunkten för hamnskydd skall till kommissionen överlämna en förteckning över de hamnar som berörs av detta direktiv och informera kommissionen om varje ändring av förteckningen.

Artikel 16

Sekretess och spridning av information

1. Vid tillämpningen av detta direktiv skall kommissionen, i enlighet med beslut 2001/844/EG, EKSG, Euratom ⁽¹⁾, vidta lämpliga åtgärder för att skydda den sekretessbelagda information som den har tillgång till eller som medlemsstaterna har lämnat till kommissionen.

Medlemsstaterna skall vidta likvärdiga åtgärder i enlighet med gällande nationell lagstiftning.

2. Personal som genomför skyddsinspektioner eller handhar sekretessbelagd information inom ramen för detta direktiv skall genomgå lämplig säkerhetsprövning, som skall utföras av den medlemsstat där den berörda personen är medborgare.

Artikel 13

Genomförande och kontroll av efterlevnaden

1. Medlemsstaterna skall införa ett system för att säkerställa adekvat och regelbunden övervakning av hamnskyddsplanerna och deras genomförande.

2. Kommissionen skall, i samarbete med de sambandspunkter som avses i artikel 12, övervaka medlemsstaternas genomförande av detta direktiv.

3. Denna övervakning skall genomföras samtidigt med de inspektioner som föreskrivs i artikel 9.4 i förordning (EG) nr 725/2004.

Artikel 17

Sanktioner

Medlemsstaterna skall se till att det finns effektiva, proportionerliga och avskräckande sanktioner för överträdelse av de nationella bestämmelser som antas i enlighet med detta direktiv.

Artikel 14

Ändringar

Bilagorna I–IV får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 15.2, utan att detta direktivs räckvidd utvidgas.

⁽¹⁾ EGT L 317, 3.12.2001, s. 1. Beslutet senast ändrat genom kommissionens beslut 2005/94/EG, Euratom (EUT L 31, 4.2.2005, s. 66).

*Artikel 18***Genomförande**

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 15 juni 2007. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

*Artikel 19***Utvärderingsrapport**

Senast den 15 december 2008 och därefter vart femte år skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en utvärderingsrapport som bland annat skall grunda sig på de

uppgifter som erhålls enligt artikel 13. Kommissionen skall i rapporten analysera om medlemsstaterna efterlever detta direktiv och hur effektiva de vidtagna åtgärderna är. Vid behov skall kommissionen lägga fram förslag till nya åtgärder.

*Artikel 20***Ikraftträdande**

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 21***Adressater**

Detta direktiv riktar sig till de medlemsstater som har sådana hamnar som avses i artikel 2.2.

Utfärdat i Strasbourg den 26 oktober 2005.

På Europaparlamentets vägnar

Ordförande

J. BORRELL FONTELLES

På rådets vägnar

Ordförande

D. ALEXANDER

BILAGA I

HAMNSKYDDSUTREDNING

Hamnskyddsutredningen ligger till grund för hamnskyddsplanens utarbetande och genomförande. Hamnskyddsutredningen skall åtminstone omfatta

- identifiering och utvärdering av de tillgångar och den infrastruktur som det är viktigt att skydda,
- identifiering av tänkbara hot mot tillgångar och infrastruktur och sannolikheten för att hot uppstår, i syfte att fastställa och prioritera skyddsåtgärder,
- fastställande, urval och prioritering av motåtgärder och förändringar och graden av effektivitet när det gäller att minska sårbarheten, och
- identifiering av svaga punkter, inbegripet den mänskliga faktorn, i infrastruktur, strategier och förfaranden.

För detta är det nödvändigt att i utredningen göra åtminstone följande:

- Att identifiera alla områden av betydelse för hamnskyddet, bland annat genom att fastställa hamngränserna. Detta omfattar också hamnanläggningar som redan täcks av förordning (EG) nr 754/2004 och vars riskanalys används som utgångspunkt.
- Att identifiera riskfaktorer som härrör från samverkan mellan skyddsåtgärder för hamnanläggningen och andra hamnskyddsåtgärder.
- Att identifiera vilken hamnpersonal som skall genomgå bakgrundskontroller och/eller säkerhetsprövning på grund av att de arbetar i högriskområden.
- Att vid behov dela upp hamnen i områden beroende på sannolikheten för att de kommer att bli föremål för säkerhetstillbud. Ett område skall inte bara bedömas efter sannolikheten för ett angrepp, utan också med hänsyn till hur lätt det är för att nå angränsande områden som kan bli mål för ett angrepp.
- Att fastställa riskvariationer, t.ex. beroende på årstider.
- Att undersöka varje delområdes särart, såsom läge, tillgång, elförsörjning, kommunikationssystem, ägandeförhållanden, användare och andra faktorer av betydelse för hamnskyddet.
- Att utarbeta potentiella hotscenarier för hamnen. Hela hamnen eller särskilda delar av dess infrastruktur, gods, bagage, människor och transportutrustning i hamnen kan bli ett direkt mål för ett identifierat hot.
- Att fastställa de specifika följderna av ett hotscenario. Följderna kan påverka ett eller flera delområden. Både direkta och indirekta följder skall beaktas. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt risken för personskador.
- Att fastställa risken för säkerhetstillbudens följd effekter.

- Att fastställa varje delområdes sårbarhet.
- Att ta upp alla organisatoriska frågor av betydelse för hamnskyddet som helhet, bland annat vilka myndigheter som har ansvar för skyddsfrågor och vilka regler och förfaranden som gäller.
- Att identifiera det övergripande hamnskyddets svaga punkter på det organisatoriska, rättsliga och förfarandemässiga planet.
- Att fastställa åtgärder, förfaranden och insatser för att minska antalet svaga punkter av avgörande betydelse. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt nödvändiga kontroller eller begränsningar när det gäller tillgång till hela hamnen eller specifika delar av hamnen, inklusive identifiering av passagerare, anställda eller andra som arbetar i hamnen, besökare och fartygsbesättningar, övervakning av vissa områden eller verksamheter, samt gods- och bagagekontroll. Åtgärderna, förfarandena och insatserna skall motsvara den förmodade risken, som kan variera mellan olika hamnområden.
- Att fastställa hur åtgärder, förfaranden och insatser skall skärpas vid en höjning av skyddsnivån.
- Att fastställa särskilda krav för hanteringen av kända riskfaktorer, såsom "misstänkt" gods, bagage, drivmedel, proviant eller person, paket utan avsändare och kända faror (t.ex. bomber). Kraven skall bygga på en analys av vilka villkor som är önskvärda för undanröjande på plats eller undanröjande efter transport till ett säkert område.
- Att fastställa åtgärder, förfaranden och insatser för att begränsa och lindra följderna.
- Att undersöka hur uppgifterna kan fördelas så att åtgärderna, förfarandena och insatserna i fråga kan genomföras på ett lämpligt och korrekt sätt.
- Att i förekommande fall särskilt beakta kopplingen till andra skyddsplaner (t.ex. skyddsplaner för hamnanläggningar) och andra befintliga skyddsåtgärder. Uppmärksamhet skall även ägnas åt kopplingen till andra beredskapsplaner (t.ex. beredskapsplaner för oljeutsläpp, incidenter i hamnen, läkarinsatser, kärnolyckor, osv.).
- Att fastställa kommunikationsbehoven för åtgärdernas och förfarandenas genomförande.
- Att särskilt skydda säkerhets känslig information så att inga uppgifter läcker ut.
- Att fastställa vad de inblandade, och vid behov allmänheten, verkligen behöver veta.

BILAGA II

HAMNSKYDDSPLAN

I hamnskyddsplanen skall skyddsarrangemangen för hamnen fastställas. Den skall bygga på hamnskyddsutredningens resultat. Den skall i detalj beskriva olika åtgärder. Den skall innehålla en kontrollmekanism som vid behov gör det möjligt att vidta lämpliga korrigerande åtgärder.

Hamnskyddsplanen skall omfatta följande allmänna aspekter:

- Fastställande av alla områden av betydelse för hamnskyddet. Beroende på hamnskyddsutredningens resultat kan åtgärder, förfaranden och insatser variera mellan olika delområden. Vissa delområden kan kräva strängare förebyggande åtgärder än andra. Särskild uppmärksamhet skall ägnas åt den samverkan mellan olika delområden som identifierats i hamnskyddsutredningen.
- Säkerställande av samordning av skyddsåtgärder för områden med olika skyddsegenskaper.
- Fastställande av olika åtgärder för olika delar av hamnen, olika skyddsnivåer och eventuella upplysningar om särskilda förhållanden när sådant behov finns.
- Fastställande av en organisationsstruktur som underlättar förbättringen av hamnskyddet.

På grundval av dessa allmänna aspekter skall det i hamnskyddsplanen tilldelas uppgifter och specificeras arbetsplaner på följande områden:

- Villkor för tillträde. För vissa områden skall dessa villkor bara gälla om skyddsnivåerna överskrider en lägsta tröskel. Alla krav och trösklar skall tas upp i hamnskyddsplanen.
- Krav på identifikations-, bagage- och gods kontroll. Kraven kan också gälla för delområden, eventuellt till fullo. Personer som beträder eller uppehåller sig i ett delområde måste eventuellt genomgå kontroll. Hamnskyddsplanen skall på lämpligt sätt återspegla resultaten från den hamnskyddsutredning som använts för att fastställa skyddskraven för varje delområde och varje skyddsnivå. Om det inom ramen för hamnskyddet utfärdas personliga identifikationskort skall det finnas klara förfaranden för kortens utfärdande, kontroll av kortens användning och kortens återlämnande. I detta sammanhang skall man ta hänsyn till vissa hamnanvändarkategoriers särart och se till att personspecifika åtgärder kan vidtas för att begränsa tillträdeskontrollens negativa följder. När det gäller personkategorier skall man åtminstone skilja mellan sjöfolk, tjänstemän, personer som regelbundet arbetar i hamnen eller regelbundet besöker den, bofasta i hamnen och personer som bara tillfälligt arbetar i hamnen eller tillfälligt besöker den.
- Kontakt med de myndigheter som ansvarar för gods-, bagage- och passagerarkontroll. Vid behov skall planen innehålla föreskrifter om sammankoppling av dessa myndigheters informations- och klareringssystem, inklusive eventuella system för klarering före ankomst.
- Förfaranden och åtgärder dels för hantering av misstänkt gods, bagage, drivmedel, proviant eller person, inklusive fastställande av ett säkert område, dels för andra riskfaktorer och brott mot säkerheten i hamnen.
- Övervakningsbehov för delområden eller verksamheter i delområden. Både själva behovet och förekomsten av tekniska lösningar skall härledas ur hamnskyddsutredningen.

-
- Skyltar. Områden för vilka särskilda krav gäller avseende tillträde och/eller kontroll måste vara ordentligt skyltade. Kontrollkrav och villkor för tillträde skall ta vederbörlig hänsyn till gällande lagstiftning och praxis. Att verksamhet övervakas skall klart framgå om nationell lagstiftning så kräver.
 - Kommunikation och bedömning av skyddet. All relevant skyddsinformation skall vederbörligen förmedlas i enlighet med planens normer för bedömningen av skyddet. På grund av att vissa upplysningar är känsliga får de bara meddelas dem som behöver vara informerade; vid behov skall det dock också finnas förfaranden för kommunikation till allmänheten. Normerna för säkerhetsprövningen skall ingå i planen och syfta till att skydda säkerhetskänslig information mot oönskat röjande.
 - Rapportering av säkerhetstillbud. För att sörja för god beredskap skall det i skyddsplanen klart föreskrivas att samtliga säkerhetstillbud skall rapporteras till hamnskyddschefen och/eller hamnskyddsmyndigheten.
 - Integration av planen i andra förebyggande planer eller verksamheter. Planen skall särskilt behandla integrationen av planen i annan förebyggande verksamhet eller andra kontrollåtgärder i hamnen.
 - Integration av planen i andra beredskapsplaner och/eller införlivande av specifika beredskapsrelaterade åtgärder, förfaranden och insatser. I planen skall det i detalj redogöras för samverkan och samordning med andra beredskaps- och katastrofplaner. I förekommande fall skall konflikter lösas och brister avhjälpas.
 - Krav på utbildning och övningar.
 - Uppläggning av hamnskyddet i verksamhet och arbetsrutiner. Hamnskyddsplanen skall innehålla detaljerade uppgifter om hur hamnskyddet skall läggas upp, hur uppgifterna skall fördelas och vilka rutiner som skall följas i arbetet. Vid behov skall det i planen också redogöras för samordningen med hamnanläggningars och fartygs skyddschef. I förekommande fall skall planen innehålla en beskrivning av hamnskyddskommitténs uppgifter.
 - Förfaranden för anpassning och uppdatering av hamnskyddsplanen.
-

BILAGA III

GRUNDLÄGGANDE KRAV PÅ SKYDDSUTBILDNINGSOVNINGAR

Minst en gång varje kalenderår, dock med högst 18 månaders mellanrum, skall olika typer av utbildningsövningar genomföras, där hamnanläggningens skyddschef och berörda myndigheter i medlemsstaterna och, i förekommande fall, rederiernas och fartygens skyddschefer kan delta. Begäran om rederiers eller fartygs skyddschefers deltagande i gemensamma utbildningsövningar skall göras med hänsyn till sjöfartsskyddet och arbetet ombord. Syftet med sådana utbildningsövningar skall vara att pröva kommunikation, samordning, resurstillgänglighet och åtgärder. Dessa utbildningsövningar kan

- 1) vara fullskaliga eller "live",
 - 2) bestå av simuleringar eller seminarier, eller
 - 3) kombineras med andra övningar, t.ex. katastrofövningar eller andra övningar som anordnas av hamnstans myndigheter.
-

BILAGA IV

KRAV SOM EN ERKÄND SKYDDSORGANISATION SKALL UPPFYLLA

En erkänd skyddsorganisation skall kunna uppvisa belägg för

1. expertkunskaper på områden av betydelse för hamnskyddet,
2. lämpligt kunnande om drift av hamnar, inbegripet kunskap om hamnkonstruktion och hamnanläggningar,
3. lämpliga kunskaper om annan säkerhetsrelevant verksamhet som kan komma att påverka hamnskyddet,
4. förmåga att bedöma sannolikheten av risker i fråga om hamnskyddet,
5. förmåga att upprätthålla och förbättra personalens expertkunskaper när det gäller hamnskydd,
6. förmåga att övervaka sin personals kontinuerliga pålitlighet,
7. förmåga att upprätthålla lämpliga åtgärder för att förhindra obehörigt röjande av eller obehörig tillgång till säkerhets känsligt materiel,
8. kunskaper om tillämplig nationell och internationell lagstiftning och skydds krav,
9. kunskaper om aktuella säkerhetshot och hotbilder,
10. förmåga att känna igen och upptäcka vapen, farliga ämnen och anordningar,
11. förmåga att känna igen, på icke-diskriminerande basis, egenskaper och beteendemönster hos personer som kan misstänkas hota säkerheten,
12. kunskaper om teknik som används för att kringgå skyddsåtgärder,
13. kunskaper om utrustning och system som används för skydd och övervakning samt om begränsningarna hos sådan utrustning och sådana system.

En erkänd skyddsorganisation som har gjort en hamnskyddsutredning eller som har sett över en sådan utredning för en viss hamn får inte utarbета eller se över någon hamnskyddsplan för samma hamn.

Sammanfattning av promemorian Ändringar i lagen om hamnskydd

I promemorian föreslås ändringar i lagen (2006:1209) om hamnskydd. Förslagen innebär att lagens tillämpningsområde förtydligas och att det anges att fastställandet av hamnens gränser i skyddshänseende ska ske i hamnskyddsutredningen enligt bestämmelserna om hamnskydd.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2025.

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2006:1209) om hamnskydd

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § och 3 kap. 2 § lagen (2006:1209) om hamnskydd ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller alla hamnar i Sverige där det finns minst en sådan hamnanläggning som omfattas av artikel 3.1–3.3 i förordning (EG) nr 725/2004. *Med avseende på en sådan hamnanläggning skall dock bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas i stället för denna lag.*

Denna lag gäller alla hamnar i Sverige där det finns minst en sådan hamnanläggning som omfattas av artikel 3.1–3.3 i förordning (EG) nr 725/2004. *Om en hamnskyddsutredning enligt denna lag visar att en sådan hamnanläggning i praktiken omfattar hela hamnen ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 725/2004 och lagen (2004:487) om sjöfartsskydd tillämpas på den hamnen framför bestämmelserna i denna lag.*

Lagen *skall* inte tillämpas på militära anläggningar i en hamn.

Lagen *ska* inte tillämpas på militära anläggningar i en hamn.

3 kap.

2 §

En hamninnehavare, *inom vars område* det finns minst en hamnanläggning enligt förordning (EG) nr 725/2004, *skall göra en hamnskyddsutredning.*

En hamninnehavare *ska göra en hamnskyddsutredning om* det finns minst en hamnanläggning enligt förordning (EG) nr 725/2004 *inom hamnområdet. I hamnskyddsutredningen ska hamnens gränser i skyddshänseende fastställas.*

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2025.

Förteckning över remissinstanserna

Bilaga 4

Efter remiss har yttranden inkommit från Försvarmakten, Kustbevakningen, Länsstyrelsen Skåne, Länsstyrelsen Västra Götaland, Polismyndigheten, Sjöfartsverket, Säkerhetspolisen, Transportstyrelsen och Tullverket.

Även Länsstyrelsen Stockholm och Sveriges Hamnar har getts tillfälle att yttra sig men de har inte svarat.

